

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การดำเนินการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

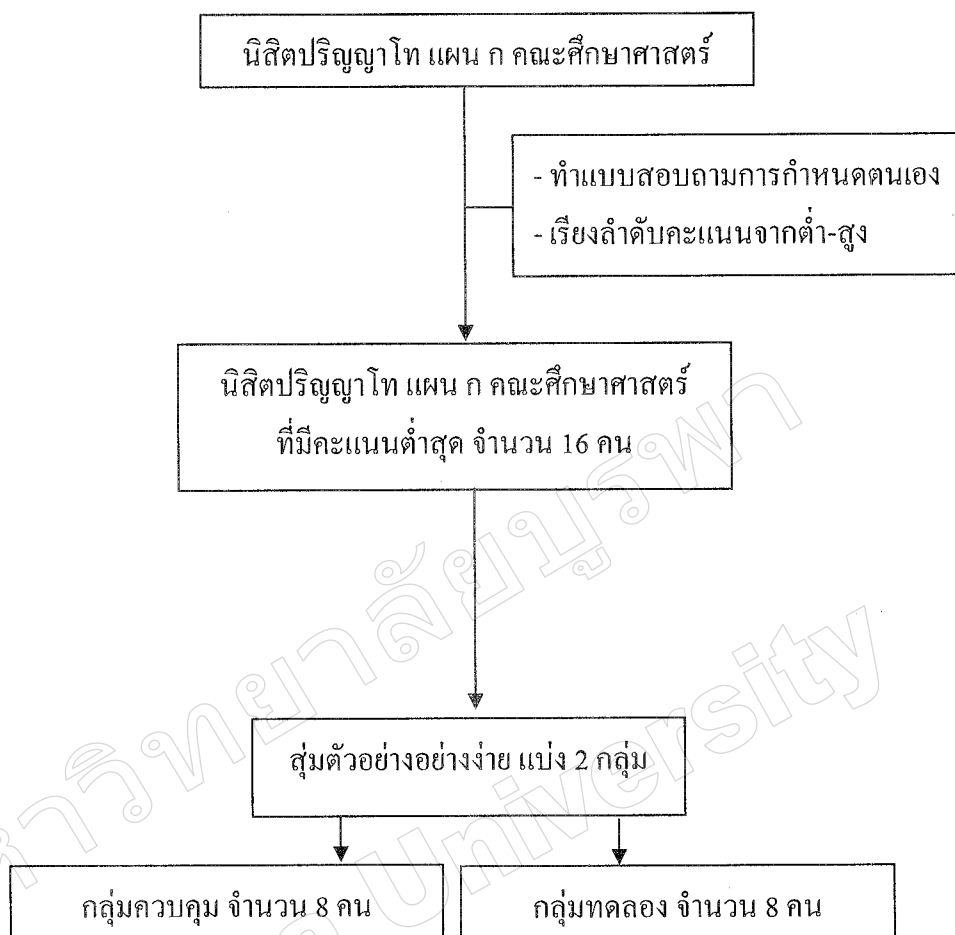
1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นิสิตปริญญาโท แบบแผน ก ภาคปกติ และภาคพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ประจำปีการศึกษา 2553 จำนวน 67 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นิสิตปริญญาโท แบบแผน ก ภาคปกติ และภาคพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ประจำปีการศึกษา 2553 จำนวน 16 คน โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1.2.1 นำแบบสอบถามการวัดการกำหนดตนเอง ไปให้นิสิตปริญญาโท แผน ก ภาคปกติ และภาคพิเศษ ที่สมัครใจเข้าร่วมการทดลองทำ

1.2.2 เลือกนิสิตที่มีคะแนนต่ำสุดขึ้นไป 16 คน

1.2.3 สุ่มแบบอย่างง่าย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง 8 คน กลุ่มควบคุม 8 คน โดยสามารถแสดงดังภาพต่อไปนี้

ภาพ 2 การสุ่มตัวอย่างการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยศึกษาแนวทางมาจากผู้วิจัยหลายคน เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 แบบ

1. แบบสอบถามการกำหนดตนเองซึ่งพัฒนาโดย เดซี่ และไรอัน (Deci & Ryan, 2000) แบบสอบถามมีทั้งหมด 10 ข้อ โดยแต่ละข้อให้เลือกตอบตามความรู้สึก มี 5 ระดับ
2. โปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างข้อมูลที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

1. แบบสอบถาม

- 1.1 ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามการกำหนดตนเองซึ่งพัฒนาโดยเดซี่ และไรอัน (Deci & Ryan, 2000) นำมาแปลเป็นภาษาไทย เป็นแบบวัดเลือกตอบตามความรู้สึกขนาดสั้น

มีจำนวน 10 ข้อคำถาม มีสองรายการ และระดับค่าคะแนน 5 ระดับ โดยข้อที่ 1 3 5 7 9 จำเป็นต้องเป็นคะแนนตรงกันข้าม เพื่อดูว่าคะแนนที่สูงกว่าในทุกหัวข้อแสดงระดับค่าที่สูงกว่าของการกำหนดตนเอง และในข้อ 2 4 6 8 10 คะแนนจะเป็นตรงกันข้าม จากนั้นคำนวณคะแนนสำหรับระดับค่าคะแนนย่อยการตระหนักรู้ในตนเองและระดับค่าคะแนนย่อยทางเลือกการรับรู้ด้วยการเฉลี่ยค่าคะแนนหัวข้อคะแนนทั้งห้าภายในค่าคะแนนแต่ละอัน ค่าคะแนนดังต่อไปนี้

1.1.1 การรู้จักตน (Awareness of Self) ข้อ 2 4 6 8 10

1.1.2 ทางเลือกการรับรู้ (Perceived Choice) ข้อ 1 3 5 7 9

โดยมีขั้นตอนในการวัด ดังนี้ ผู้ตอบอ่านข้อคำถามแล้วเลือกตอบตามบุคลิกแล้วเลือกบุคลิก A และ B ที่สอดคล้องกับตนเอง เมื่อเลือกได้ตรงกับบุคลิกแล้ว เลือกตอบตามความรู้สึก

1.2 จัดทำร่างแบบวัดที่สร้างเสร็จแล้วนำไปเสนอต่อประธาน และคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิ และนำแบบวัดที่ผ่านการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item – Objective Congruence: IOC) ซึ่งถ้าค่า IOC มีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ถือว่าแบบวัดข้อนั้นตรงตามนิยามที่กำหนด แต่ถ้าค่า IOC ต่ำกว่า .50 แต่ไม่เท่ากับศูนย์ ต้องทำการปรับปรุงแก้ไขแบบวัดข้อนั้น และถ้าค่า IOC เท่ากับศูนย์ให้ตัดแบบวัดข้อนั้นทิ้งไป

1.3 ปรับปรุงแบบวัดตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และนำเสนอประธานผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์พิจารณาอีกครั้ง โดยมีรายนามผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

1.3.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพันธ์ ฉายวิมล รองคณบดีฝ่ายบริหาร
ยุทธศาสตร์และประกันคุณภาพ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

1.3.2 ดร.สุริพร อนุศาสนนันท์ หัวหน้าภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

1.3.3 ดร.ชอบ ลิขอ อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

1.4 นำแบบวัดที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) กับนิสิตปริญญาโท
คณะศึกษาศาสตร์ ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจากนั้นก็นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ (Reliability) ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ซึ่งเป็นการหาค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในของของครอนบาค (Cronbach, 1951 อ้างถึงใน บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2537, หน้า 251-257) ได้ค่าความเที่ยง .77

2. โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม

ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม (Corey, 2008-2012) และทฤษฎีการกำหนดตนเอง (Deci & Ryan, 2000) เพื่อทำความเข้าใจในกระบวนการ

2.1 จัดทำโปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยมให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้ และนำเสนอฉบับร่างต่อประธานที่ปรึกษาหลัก และประธานที่ปรึกษาร่วม เพื่อพิจารณาตรวจสอบ แก้ไขเนื้อหา ส่วนวนภาษาที่ใช้ ตลอดจนความถูกต้องของโปรแกรม

2.2 ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของประธานที่ปรึกษาหลัก และประธานที่ปรึกษาร่วม แล้วนำไปเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อพิจารณาตรวจสอบ แก้ไข โดยมีรายนามผู้ทรงคุณวุฒิดังนี้

2.2.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรินทร์ สุทธิชาติพิทย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2.2.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพันธ์ ฉายวิมล รองคณบดีฝ่ายบริหารยุทธศาสตร์และประกันคุณภาพ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2.2.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชุตินา พงศ์วัชรินทร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.3 นำโปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยมที่ปรับปรุงแล้วไปใช้ในการทำวิจัยกับนิสิตปริญญาโท แบบแผน ก ภาคปกติ และภาคพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ประจำปีการศึกษา 2553 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 คน

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบเชิงทดลอง (Experimental Research Design) เพื่อศึกษาผลของการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยมระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับปริญญาโท โดยมีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน ทำการวิจัยโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ 1 ภายใน และ 1 ระหว่างหน่วยทดลอง (One between one within subject design) (ไพรัตน์ วงษ์นาม, 2543 หน้า 148)

ตารางที่ 1 แสดงแบบแผนการทดลอง

	a1	a2	a3
b1	s1 s2 s3 s4 s5 s6 s7 s8	s1 s2 s3 s4 s5 s6 s7 s8	s1 s2 s3 s4 s5 s6 s7 s8
b2	s9 s10 s11 s12 s13 s14 s15 s16	s9 s10 s11 s12 s13 s14 s15 s16	s9 s10 s11 s12 s13 s14 s15 s16

a1	แทน	ระยะก่อนการทดลอง
a2	แทน	ระยะหลังการทดลอง
a3	แทน	ระยะติดตามผล
b1	แทน	การให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม
b2	แทน	วิธีปกติ
s	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการทดลอง

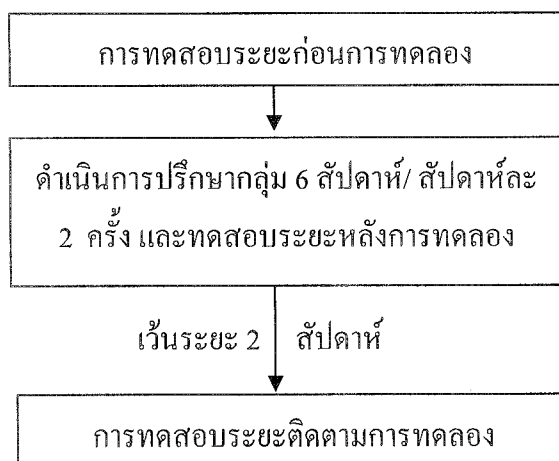
การทดลองแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

1. ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยให้นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา แบบแผน ก ภาคปกติ และภาคพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ ปีการศึกษา 2553 ทำแบบทดสอบการกำหนดตนเอง แล้วนำคะแนนจากต่ำสุดขึ้นไป จำนวน 16 คน สัมภาษณ์ความสนใจของผู้ร่วมทดลอง แล้วสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Random Sampling) เพื่อจำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง คะแนนที่ได้จากการทดสอบการกำหนดตนเองในกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้จะเป็นคะแนนของระยะก่อนการทดลอง จากนั้นนัดวัน เวลา และสถานที่กับนิสิตระดับปริญญาโท ในการทดลอง และอภิปรายกลุ่ม
2. ระยะหลังการทดลองเมื่อสิ้นสุดกระบวนการให้คำปรึกษากลุ่มแบบทฤษฎีอัตถิภาวนิยมแล้ว ให้กลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบการกำหนดตนเอง เพื่อเป็นคะแนนหลังการทดลอง
3. ระยะติดตามผล หลังจากทำการทดสอบหลังการทดลองแล้วอีก 2 สัปดาห์ ให้กลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ทำแบบทดสอบอีกครั้งเพื่อเป็นการติดตามผล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมการ
 - 1.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อขอความอนุเคราะห์คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ในการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม
 - 1.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม พร้อมสำเนาหนังสือขออนุญาต เพื่อให้ให้นิสิตปริญญาโท ตอบแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง รายละเอียดดังภาพที่ 3

ภาพ 3 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

2. ขั้นตอนการทดลอง

2.1 ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยให้นิสิตทำแบบวัดการกำหนดตนเอง หลังจากนั้นตรวจคะแนน แล้วนำคะแนนมาเรียงลำดับ เลือกผู้ที่มีคะแนนจากลำดับต่ำสุดขึ้นไป สัมภาษณ์ความสนใจของผู้ร่วมการทดลอง จำนวน 16 คน แล้วแบ่งกลุ่มโดยใช้วิธีการสุ่มแบบอย่างง่าย เป็น 2 กลุ่ม (Random Sampling) เพื่อจำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง 8 คน และกลุ่มควบคุม 8 คน ผู้วิจัยทำความเข้าใจในการเข้าร่วมและชี้แจงขั้นตอนในการศึกษา

2.2 ระยะการทดลอง เริ่มตั้งแต่วันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2556 ถึงวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2556 ผู้วิจัยดำเนินการศึกษากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมตามโปรแกรมการศึกษากับกลุ่มตัวอย่าง โดยทำการทดลองเป็นกลุ่ม สัปดาห์ละ 2 ครั้ง 6 สัปดาห์ รวมเป็น 12 ครั้ง ครั้งละ 60 – 90 นาที

2.3 ระยะหลังการทดลอง เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดการกำหนดตนเอง ในวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2556 คะแนนที่ได้เป็นระยะหลังการทดลอง (Post Test)

2.4 ระยะติดตามผลห่างจากระยะหลังการทดลองเป็นเวลา 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยทำการให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดการกำหนดตนเองฉบับเดิมอีกครั้ง ในวันที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ. 2556 คะแนนที่ได้เป็นคะแนนระยะติดตามผล (Follow Up)

3. ตรวจสอบข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งหมด เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วจึงนำข้อมูลไปดำเนินการวิเคราะห์ผลการทดลองต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ ประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (Repeated measures analysis of variance: one between – subjects variable and one within – subjects variable (Howell, 1997, p.458) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของบอนเฟอรอนี (Bonferroni)